

MÍR TOMUTO DOMU MJH

Mt 10,12-13; J 20,26

kázání ze soboty 23. 5. 2015 – br. Michal Balcar

Úvod

Mé dnešní kázání má dva autory. Michala Balcara a Mistra Jana Husa. Letos si připomínáme 600. výročí od smrti jedné z nejvýznamnějších postav českých dějin. Jan Hus ale není jen historicky významnou postavou, není jen důležitým Čechem, především je inspirativním a věrným následovníkem Ježíše Krista. Proto jsem si dovolil pro dnešní sobotu využít řeč, kterou si připravil na cestu na Kostnický koncil. Možná právě v těchto dnech před 600 lety promýšlel, zvažoval a formuloval to, co koncilním otcům řekne. Nakonec k tomu nedostal čanci, ale kdyby ji měl, řekl by jim: "Pokoj tomuto domu!"

Povolání k rozšiřování pokoje

První text, který Mistr Jan cituje pochází z Matoušova evangelia, 10. kapitoly verše 11-13: *"Když přijдете do některého města nebo vesnice, vypejte se, kdo z nich je toho hoden; u něho zůstaňte, dokud nebudete odcházet. Když vstoupíte do domu, řekněte: ‚Pokoj vám.‘ A budou-li toho hodni, ať na ně přijde váš pokoj. Nebudou-li toho hodni, ať se váš pokoj vrátí k vám."* To je významný výrok. Kdybychom položili průměrnému členu CASD otázku, co že mám nést tomuto světu, řekl by asi, že ‚pravdu‘, tedy 28 věroučných článků. Kristus ale chce, abychom do světa nesli pokoj.

Co znamená přinášet pokoj? Učedníci nebyli nadání nějakou magickou mocí, která způsobovala, že rozhádaní lidé si najednou padali kolem krku a sousedé, kteří se nesnášeli, si začali pomáhat. Pokoj, který přinášeli, byl pokoj uvnitř nich samotných. Oni byli nositelé pokoje ve slovech, která říkali, v postojích, které zaujíмали a v činech, které konali. Přání pokoje je tedy vlastně závazek. Pokud tobě přeji pokoj, zavazuji se, že já budu tím, kdo ho do tvého života svou přítomností přinese.

Přát pokoj vyžaduje odvahu. Mistr Jan odjížděl na koncil s tušením, že mu nebude příznivě nakloněn. Dokonce i s tušením, že mu může jít o krk. A přesto koncilním otcům přijel popřát pokoj. I my, když přejeme pokoj, musíme sebrat veškerou svou odvahu. Pokoj přece má smysl přát jenom tam, kde schází, tedy tam, kde je konflikt, nenávisť a zloba.

Tři druhy pokoje

Jsou tři druhy pokoje, říká Mistr Jan Hus. Pokoj, který máme s Bohem, pokoj s ostatními lidmi a nakonec pokoj se sebou samým. Každý je stejně důležitý a o každý člověk usiluje. Nepokoj v jedné oblasti může způsobit nepokoj ve všech. Tři druhy pokoje jsou jako spojené nádoby, jakmile poklesne hladina v jedné, poklesne ve všech.

Podobný motiv se objevuje v Kristově výroku o největším přikázání. Odpovídá, že největší přikázání je přikázání lásky, která směřuje primárně k Bohu, ale také sama k sobě a ke svému bližnímu.

Jak nalézt pokoj a jak se naučit milovat? Mistr Jan Hus říká, že důležité je začít hledat ten správný pokoj nejdříve. Respektive, začít nejprve u Hospodina. Ten kdo usiluje o pokoj s lidmi a pokoj sama se sebou, ten je nikdy nenalezne. Pokoj sám se sebou má sobec, kterého druzí nezajímají, ale nikdy nemá pokoj s lidmi kolem sebe. Pokoj s lidmi má ten, kdo vždy uhne před hrozícím konfliktem, ale nikdy nenajde pokoj sám se sebou. Ten první je věčný agresor, ten druhý je věčná oběť. Existuje jiná cesta? Nalézt pokoj s Hospodinem nejdříve. Ten ale nejde nelézt, ten musíme dostat

Pokoj Kristův

Druhým textem mého kázání je pasáž ze závěru Janova evangelia, 20,26: *Osmého dne potom byli učedníci opět uvnitř a Tomáš s nimi. Ač byly dveře zavřeny, Ježíš přišel, postavil se doprostřed a řekl: „Pokoj vám.“* Ta popisuje jediný způsob, jak docílit pokoje s Bohem. A sice, že nám ho Hospodin daruje. Jeho nelze nijak přesvědčit, ani přimět. Pokoj mezi Bohem a člověkem je Božím darem.

Když evangelista Jan popisuje Ježíšovo zjevení, říká, že se Ježíš objevil za zavřenými dveřmi. Hned na začátku nás tedy ujišťuje, že se jedná o zázrak, čistý a nefalšovaný. Pokoj Boží je zázrak. My sami ho nedosáhneme, ani meditacemi, ani rozjímáním. Můžeme ho jenom dostat.

Pokoj Boží nám

Čím jsem starší, tím skeptičtější jsem k možné hluboké lidské změně. Připadá mi na sobě i na mých vrstevnících, že jsme stále stejní a bohužel se spíše zvyrazňují naše negativní vlastnosti. A přesto skeptika ve mně okřikuje ten, který věří, že hluboká změna je možná. Ne lidskými silami, ale Božím zázrakem. Jen tehdy, když se vzkříšený Ježíš zjeví za zavřenými dveřmi našeho srdce a řekne: ‚Pokoj tobě‘, tehdy získáme pokoj, ze kterého vše vyvěrá. Stejně je to také s láskou. Jenom tehdy, když dovolíme Hospodinu, aby nás miloval, nalezneme sílu milovat lidi, kteří si to nezaslouží. Takový pokoj pak můžeme nést dalším lidem, protože je zakotvený mimo tento svět. Není závislý na našich náladách, je závislý na Bohu samotném.